

§ 4. Wynagrodzenie na zasadach określonych w §§ 1, 2 i 3 wypłaca się sołtysowi wtedy, gdy kwoty zainkasowane i dobrowolne wpłaty od mieszkańców wsi wyniosły sumę co najmniej równą sumie z roku poprzedniego. Jeżeli suma ta — przy nie zmienionych zasadach obciążeń wsi — jest wyższa, sołtys otrzymuje od nadwyżki dodatkową prowizję według następujących stawek:

- 1) od nadwyżki do 5% — wynagrodzenie o 100% wyższe,
- 2) od nadwyżki powyżej 5% — wynagrodzenie o 200% wyższe.

Jeżeli natomiast suma zainkasowana i z wpłat dobrowolnych jest wskutek niedostatecznej pracy sołtysów niższa niż w roku poprzednim, prezydium powiatowej rady narodowej może zmniejszyć sołtysowi wynagrodzenie w granicach do 50% kwoty należnej za okres wypłaty.

§ 5. Wysokość wynagrodzenia sołtysów z tytułu inkasa funduszu gromadzkiego określają gromadzkie rady narodowe. Górna granica tego wynagrodzenia nie może przekroczyć 3% wpłaconych kwot.

§ 6. Niezależnie od określonego w paragrafach poprzedzających wynagrodzenia za inkaso sołtysi otrzymują dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 5% od zainkasowanych

przez nich osobiście kwot zaległości za lata poprzedzające rok, w którym nastąpiła wpłata, z tytułu podatku gruntowego, należności Państwowego Funduszu Ziemi, opłaty elektryfikacyjnej, składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe, równoważnika za zaległe dostawy obowiązkowe i funduszu gromadzkiego.

§ 7. Sposób obliczania i wypłaty wynagrodzeń sołtysów określi instrukcja Ministra Finansów.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 154 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1958 r. w sprawie wynagrodzenia sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi (Monitor Polski z 1958 r. Nr 60, poz. 336 i z 1960 r. Nr 67, poz. 318) oraz
- 2) zarządzenie nr 127 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1961 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia sołtysów za inkaso zaległych należności finansowych od mieszkańców wsi (Monitor Polski Nr 55, poz. 240).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

38

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1963 r.

w sprawie określenia ilości egzemplarzy deklaracji składanych przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatkach obrotowym i dochodowym przez poszczególne grupy podatników.

Na podstawie art. 33 i art. 66 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy prowadzący zakłady rzemieślnicze, przemysłowe, handlowe i usługowe przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatku obrotowym mają obowiązek składania deklaracji według przepisanej wzoru w trzech egzemplarzach. Podatnicy prowadzący zakłady rzemieślnicze, uprawnieni do uzyskania kart podatkowych, składają deklaracje dla uzyskania tych kart również w trzech egzemplarzach.

2. Podatnicy nie wymienieni w ust. 1 przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego w podatku obrotowym mają obowiązek składania deklaracji według przepisanej wzoru w dwóch egzemplarzach.

3. Podatnicy podlegający obowiązkowi podatkowemu tylko w podatku dochodowym mają obowiązek składania deklaracji według przepisanej wzoru w jednym egzemplarzu.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 października 1960 r. w sprawie określenia ilości egzemplarzy deklaracji, składanych dla uzyskania kart rejestracyjnych przez poszczególne grupy podatników (Monitor Polski Nr 84, poz. 380).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do deklaracji składanych za okres od 1963 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

39

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 7 stycznia 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie postępowania z zużytymi lub uszkodzonymi akumulatorami samochodowymi nie nadającymi się do dalszego używania i do naprawy.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301

i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wy-